Un refugiat sense refugi al meu barri

En Nache assegut al carrer

GIRONA | EDU SÍVORI ALT

Segons dades estadístiques de l'Ajuntament de Girona, només 60 persones de les considerades sense sostre dormen realment al carrer. Els altres sense sostre estan en cases ocupades, a La Sopa, en pisos d'inclusió o en algun recurs que disposa la ciutat per a casos extrems.
D'acord a aquestes dades que es desprenen d'un compte que porten voluntaris d'organitzacions i entitats socials, la majoria d'aquests 60 són homes, estrangers i se'ls localitza en diversos barris de la ciutat com Mas Xirgu, Fontajau, Palau, Montilivi, la Creueta, Sant Daniel, Torre Gironella, etc. Gran part d'ells habiten els carrers del Barri Vell i l'Eixample i només un, Nache o "el búlgar" com li diem els veïns amb afecte habita el meu barri, Vista Alegre.
Un barri típic on circumdat per la plaça principal està l'església (del Carme) l'escola (Annexa Joan Puigbert), la casa Bisbal, la comissària (Mossos d'Esquadra), el cau, el centre Barrial, l'escola bressol Castells & Cavallers, etc. Un barri de famílies, obrers, professionals, molt acollidor d'immigració, llar residencial d'africans, del poble gitano (les Pedreres), de sud-americans, marroquins, etcètera.
En definitiva, de persones que han tingut i que hem tingut, possibilitats de creixement i que amb la crisi veuen i veiem horroritzats que Nache (o com es digui), no tingui la seva possibilitat. Jove, fort, amb ganes de viure la vida.
Nache és una persona en trànsit més, buscant un refugi, és l'únic sense sostre del barri i els veïns l'ajudem com podem amb roba, abric, menjar i espantant aquells que li deixen Vodka o diners per comprar-ne. Conversant amb ell s'observa el seu nivell cultural, es nota que és instruït ja que llegeix i escriu, parla idiomes i recorda la seva Bulgària (o el país del que sigui) amb nostàlgia i amb dolor (alguns veïns asseguren que Nache a explicar que havia perdut un germà a la guerra).
Parla de l'hivern dur que ha passat, de la humitat producte de les pluges incessants i ara de la calor que tot just ha arribat va ser una benedicció però que ja se li està convertint en un aclaparament insuportable. La necessitat del Vodka en algun moment podria ser justificat per combatre el fred i poder dormir. Però l'alcohol en sang, ara li està passant males jugades com apropar-se a comes etílics, tallar-se amb el vidre de l'ampolla quan se li trenca (ja ha passat diverses vegades) i el que podria passar si entrés en un delirium tremens o aparegués dessagnat.
Molts veïns s'inquieten i amb raó quan el veuen perdut per l'alcohol i parlant sol. És un barri amb molts nens i lògicament, no volem que passi res dolent amb els nostres nens ni amb ell. La policia municipal, els Mossos d'Esquadra (de vegades treballant en conjunt), serveis sanitaris i voluntaris de peu de carrer, li ofereixen ajuda per anar a La Sopa a dutxar-se o menjar, però Nache no vol, té temors i per més que alguns l'ajudem a confiar-hi, ell s'hi nega. No està a les nostres mans obligar algú a fer el que no vol, però algú hauria d'intervenir per no trobar-nos un dia d'aquests amb una trista realitat que ningú de nosaltres vol.
Esperem qu???e els que tinguin a les seves mans la vida de Nache i de tants altres sense sostre, pu?guin fer alguna cosa per ell i ells.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/07/10/refugiat-refugi-al-barri/793160.html?utm_source=rss